

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Illvstre Certamen, Clarissimorum Martyrum apud Lugdunum Galliæ,
Photini eius vrbis Episcopi, sancti Diaconi, Epagathi, Maturi, Attali, Pontici,
Biblidis, Alexandri, & Blandinæ & aliorum; quorum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

*Patiētis viri
sancti in
persecutio-
ne atroci.*

pter multiplicem eius impietatem, cladem illam à Deo immisam esse clamitabant. Vnde facto ex ciuitate impetu lapidibus eius tugurium obruere conati sunt. Iamque fenestram perfrangerant, & in furore perstabant, cum Simeon in sui persecutione exultans, solis precibus furorem eorum impetumque repressit.

Obitus eius.

Post hæc decursis annis a liquot, diuinitus de obitu suo die certior factus, totum se ad celestia contemplanda, multò studiosius composuit: donec Kalendis Iunij, sanctam animam benignissimo suo Creatori redderet. Abeo verò tempore, tantis deinceps miraculis coruscavit, ut à

*Claret mira-
culis post
mortem.*

Benedicto Papa nono, Poppone Archiepiscopo petente, statim ab obitu, in diuorum sit numerum relatus.

C. Bar. tom. 2. Annal.

**ILLVSTRE CERTAMEN, CLARISSI-
morum Martyrum apud Lugdunum Gallia, Photini eius vrbis Episcopi, sancti Diaconi, Epagathi, Maturi, Attali, Pontici, Biblidis, Alexandri, & Blandina & aliorum; quorum fortia & iterata certamina Christiani Viennenses & Lugdunenses descripsere. Habetur apud Eusebium Cesariensem Eccles. hist. lib. 5. cap. 1. & 2. Coronati sunt anno Domini 179. Soteris Papa 5. Marci Aurelij Imperatoris 17.**

a. Iunij.

*Persecutio
immanis in
Gallijs.*

Magnitudo afflictationis quæ hoc loco ingrauescit, ingens gentiliū odiū contra sanctos incitatum, supplicia, quæ beati Martyres placidè sustinuerūt, neque dicendo accuratè, explicari, neque scribendo facile à quoquam comprehendi possunt. Nam aduersarius noster, omnibus viribus, ut dicitur, Christianos

nos adortus, aded vbi que in nos grassatur, vt publicis non modò ædificijs, balneis, & foro nobis interdictum sit: sed etiam, vt nostrum nemini vsquam locorum in conspectum prodire liceat. At gratia Dei pro nobis cum diabolo decertauit, & hos, qui sunt paulò remissiore animo è periculo eripuit; illos autem, qui patientia armati, tanquam firmæ fidei columnæ, non modò impetum hostis nostri diaboli facilè laturi videbantur, verum etiam in sua ipsorum capita eundem quodammodo prouocaturi, ex aduerso opposuit: qui tum in acie fortiter cum aduersario cõtinuerunt, omne opproprij & supplicij genus toleranter sustinendo: tum celeri gradu ad Christum maturârunt, ea mala, quæ erant ingentia & graua, exigua, & penè nulla existimâdo: perspicue reuera ostenderunt, quod non sunt condignæ passiones huius temporis, ad futuram gloriâ quæ reuelabitur in nobis.

Ac primùm cruciamenta, quæ confertim erant, & tanquam cumulo multitudinis in illos conaceruata, viriliter & magno animo subierunt. Cumque à Tribuno plebis alijsque magistratibus, qui ciuitati præerant, in forum deducti, coram vniuersa multitudine esset ab illis de fide quaesitum, & eam illi liberè confessi fuissent, cõtinuò in carcerem coniecti ad Præsidis vsq; aduentum, conclusique sunt. Deindè cum ad Præsidem ducti fuissent, & ille in iudicâdo omni crudelitatis genere vteretur, Vetius Epagathus, vnus ex fratribus, illam iudicij iniquitatè haud æquò animo ferens, audacè liberam pro fratribus in pleno confessu respondendi facultatem postulauit: perspicuè se probaturum asserens, nihil celeris, nihilve impietatis in nobis omninò

*Inuicta mase
tyrum for-
titude.*

Rom 8.

*Mittuntur
in carcerē.*

*Vetius Epagathus Christi-
anorum
aduocatur.*

Martyribus
Epagathus
adiungitur.

posse reperiri. Contra quem cum multitudinis frequentia quæ tribunal circûsistebat, admodum vociferata fuisset (erat enim inter illos illustris atque eximius) simulque Præses propositam ab eo postulationem minimè tolerare posset, sed solum istud ab eo quæreret, vtrû esset Christianus, tum clarissima voce hoc ipsum confessus, in sortem & numerum martyrum relatus est, ac deinceps aduocatus Christianorum appellatus.

Decem à Christo
deficiunt.

Dum hæc geruntur, alij fortè astabant animo planè fracto & molli, qui decem numero, acrem certaminis impetum formidantes, à confessione resiliebant. Qui profectò non modo magnû dolorem mentibus nostris, & immensam acerbiter inurebant, verum etiam aliorum, qui martyribus in acerbissimo cuiusque generis cruciatu iacentibus præsto semper aderant, alacritatem penitus retundebant. Nec tamen deerant quotidie, qui digni martyrij corona, illorum numerum supplerent. Cum autem propter incertum confessionis metum, graui essemus metu perculsi, & ipse Præses omnes passim perquireret, quidam Ethnici nostrorum serui, vnà capti, tormenta quæ sanctos tolerare cernebant, reformidantes, Thyestæas coenas, & incestus Oedipodis contra nos falsò commenti sunt. Quæ sanè cum essent fama & sermone hominum passim dissipata, omnes velut immanes belluæ contra nos furere cœperunt; ita vt si qui antea necessitudine nobis deuincti, moderatius se gessissent, tûc veluti rabie quadâ incitati, dentibus frendere, insanireq; propè videbâtur. Vndè deceterò sancti maiora quædam cruciamenta, quàm quæ possunt oratione explicari, sufferre cogebantur. Supra modum igitur & Præsidis, & satellitum,

Caloniæ in
Christianos.

& multitudinis denique vniuersæ, lethale *Sanctus dia-*
 dium in Diaconum, nomine Sanctū, Viennæ *conus.*
 prognatum, & in Maturum etiam recens quidā *Maturus,*
 baptizatum, sed generosum tamen Christi ath *Attalus.*
 letam, efferbuit; in Attalum porrò genere Per *Blandinæ.*
 gamenum, columnam & stabilimentum conti *Blandinæ ad*
 nuum ecclesiarum, quæ hîc sunt; in Blandinam *miranda*
 leniq; virilis animi foeminam, & omnibus cru *constantia.*
 ciatibus lógè superiorem tanta rabie debaccha *Blandinæ ad*
 ti sunt, vt cum à primo mane ad vesperam vsque, *miranda*
 tam omni suppliciorum genere afflixissent, *constantia.*
 propè labore fessî languerent, seque *Blandinæ ad*
 tum ab illa victos, tum nihil amplius habere *miranda*
 cruciamenti reliquum quod ei irrogarent, fate *constantia.*
 rentur; atque adeò magnoperè mirarentur, quo *Blandinæ ad*
 scio, cum totum eius corpus ita dilaceratum *miranda*
 esset, perseverans spiritum duceret; palamque *constantia.*
 ostentarentur, vnum tormenti genus satis habuisse *Blandinæ ad*
 ritum ad vitam ei eripiédam, nedum tam mul *miranda*
 ta & varijs opus fuisse. Verùm beata martyr *constantia.*
 generosum athletam decet, in ipsa fidei con *Blandinæ ad*
 stantione vires colligebat, atque prolato istorum *miranda*
 verborum; Christiana sum; &: Nihil apud nos *constantia.*
 admittitur sceleris; erat dolorum qui eam vrge *Blandinæ ad*
 rent summa leuatio, fomentum cruciatus, & cu *miranda*
 ique molestia depulsio. *constantia.*

Diaconus ille, Sanctus nomine, supra omnem *Item sanctus.*
 humanum captum, verbera à carnificibus impa *Item sanctus.*
 tolerantanter sustinens, cum scelerati illi carni *Item sanctus.*
 ces, assiduitate & magnitudine tormentorum *Item sanctus.*
 verarent se aliquid, quod indecorum & eius *Item sanctus.*
 confessioni parum consentaneum videretur, ab *Item sanctus.*
 audituros, ipse tanta animi celsitudine & *Item sanctus.*
 constantia, illis ex aduerso restitit, vt ne no *Item sanctus.*
 men quidem, vel suum, vel gentis, vel ciuitatis *Item sanctus.*

unde fuit, neque utrum vel seruus an liber illis
 vellet dicere: sed ad omnia rogata, ita latino
 sermone responderet, Christianus sum; Unde
 tam graui & acerbabile animus cum Praefecti,
 tum tortorum contra illum inflammabatur, ut
 cum nihil haberent supplicij, quod ei deinceps
 imponerent, ad extremum laminas aeneas fer-
 uentes, & ignitas tenerrimis corporis membris
 affigerent. At ille quanquam vulneribus, & vi-
 bicibus totus cruentatus, firmus tamen, constans,
 & immutabilis in fidei confessione perstitit. Pau-
 cis vero post diebus cum rursus impij carnifices
 membris superiore cruciatu tumidis, eadem
 supplicia accumulare vellent, ut illum tandem
 vel tormentis extinctum, alijs horrore obijceret,
 vel euctum à Christi cultu abstraherent, tunc
 absuit, ut eiusmodi aliquid in illo cõtingeret,
 ut etiam præter omnium opinionem, corpus
 in illis posterioribus tormentis recreatum, form-
 mam priorem, atque usum membrorum recu-
 peraret: adeo ut secunda illa carnificina, non in-
 flicta poena, sed medicina, per Christi gratiam
 adhibita, videretur.

Laminis i-
 gnitis tor-
 quetur.

Vide miram
 Christi vir-
 tutem.

Biblidis re-
 sursuscentia,
 & cõstantia.

Porro Biblidem, vnam ex eorum numero qui
 inani formidine victi à confessione resilierant,
 cum iam diabolus prorsus à se absorptam pu-
 taret, cupiens etiam per blasphemiam in Deum,
 condemnationem eius augere, ad supplicium
 deducendam curauit, eamque velut fractam
 & ignauam, impia in nos & flagitiosa probra
 loqui impulit. At illa in tormento velut ex
 profundo somno excitata, præfenti supplicio
 quodammodo submonita, de aeterna gehennæ
 poena, serio cogitare cœpit. Et contra quam dia-
 bolus expectabat, maleuolis Christianorum ob-
 trecta-

creatoribus, ex aduerso sic respondit: Quomodo eiusmodi viri liberos suos deuorare in animum poterunt inducere, quibus ne licitum quidem sit, sanguinem animalium ratione carentium comedere? Atque ab eo tempore se Christianam ingenuè cōfessa est, & forti numeroque martyrum adiuncta. At cū tyrannica, crudelique illa suppliciorum genera frustra impetrata, irrogataque viderentur, diabolus iniunctam martyrum patientiam Christi virtute firmatam, longo carceris squalore vexadam suscepit. Igitur alij in locis horrida caligine obsitis, & plenis molestiarum miserè iacebant; alij crassis compedibus vincti, distendebantur; alij fœcido odore, & loci angustia suffocati, è vita excedebant. Non pauci tamen, omnibus his malis coarctati, & cura, omni humanoq; solatio destituti, superstitibus manebant: & admirabili virtutis exemplo, ceteros ad fidem constanter tenendam tuentiumque incitabant, gratoque sanè solatio subleuabant.

Moriuntur quidam, pro carceris fœtore.

Photini Episcopi, martyrii.

Dum hæc sunt, beatus Photinus vir & ætate nonagesimum enim annum excesserat) & episcopus honoris, & rerum gestarū gloria clarus, ad tribunal, propter corporis languorem gestatus est: vbi sanè præclarum fidei testimonium exhibuit. Cū enim à Præside rogaretur, quis esset Christianorum Deus? respondit: Si tu ea esse dignus sis, cognosces. Indè igitur asperè & misericorditer raptatus, varias plagas excipit, cū ab his, qui stabant in proximo, qui manibus pedibusque contumeliosè in illum iniectabant, tum ab illis qui longiùs erant remoti, qui obuia quæque in illum iactabant; idque propterea: quòd ita se deorum suorum causas vindic-

Noluit facer Antistes, Antistitium dare canibus, nec margaritas mittere ante porcos. Math. 23. 7.

260 MART. SS. EPAGATHI, MATVRI. &c.
vindicatos arbitrarentur. Ille autem & de-
crepita ætate, & nouis cruciatibus planè faci-
gatus, in carcerem cõiectus, biduo post, animam
efflauit.

Maturus &
Sanctus, de-
nuo imma-
piter cruci-
antur.

His ita peractis, Maturus, Sanctus, Blandina,
& Attalus die præstituto ad bestias ducebantur;
quò publicum, & commune gentilibus specta-
culum, plenum inhumanitatis & sæuitiæ exhi-
berent. Atque Maturus & Sanctus, in amphitea-
tro omne genus tormentorum denudè subeunt;
perinde ac si nihil cruciatibus antea perpessi fuis-
sent, imò verò vt generosi Athletæ, qui modo ad-
uersarium, per varias certaminum vices strenuè
profligassent, & postremum iam certamen, pro
corona in manibus haberent, de integrò tũ ver-
berum traiectiones, quibus homines illic plecti
solent, sustinent: tum crudeles ferarum tractus,
tum alia omnia cruciamentorum genera, quæ
insana & furiosa plebs, magna cum vociferati-
one, alij aliundè illis infligi postulabant, tũ fer-
reas denique cathedras, & ignitas membris eo-
rum supponebant, quibus corpora miserè fri-
xa & exusta, astantibus horrorem sanè incurie-
bant. Caterum sancti, cum tantis supplicij ex-
carnificati, nihil omninò de pristina animi forti-
tudine remitterent, ad extremum securi percussi
gloriosas certaminum suorum coronas perce-
perunt.

Securi ca-
duatur.

Blandinæ
præclara
virtus.

At Blandina trabi lignæ sublimis affixa,
præda bestiis incurfantibus obijcitur; quæ quo-
niam & in crucis specie suspensa cernebatur, &
ardenter preces fundebat. magnam concertanti-
um mentibus alacritatem iniecit. At cum nulla
bestia eius carnem tangere vellet, à trabe mox
abrepta, in carcerem iterum truditur, & ad a-
liud

illud referuatur certamen, vt suo exemplo fratres pariter ad constantiam incitaret; quæ licet imbecillis & propè abiecta virgo esset, armatura tamen Christi induta, & aduersarium superauit, & per illustre illud certamen, coronam immortalitatis affecta est.

Attalus item clarus & magni nominis vir, importuno multitudinis rogatu ad supplicium euocatus, ob rectè factorum conscientiam, alacri animo certamen ingreditur. Ac cum undique per amphitheatrum circumduceretur, tabula in qua Latinis literis hæc inerat inscriptio; Hic est Attalus, Christianus: illum præcedebat, cumque in eum petulanter admodum populus insultaret, Præses, vt Romanum esse cognouit, eum denuo ad carcerem cum reliquis remisit, vt Cæsaris sententiam de omnibus expectaret. Tempus verò quod interea intercedebat, illis quidem neque otiosum, neque infrugiferum fuit. Nam inter mortua Ecclesiæ membra, viuorum subsidijs fuerunt ad vitam reuocata; atque ita noua quadam latitia, mater Ecclesia exultauit, cum eos quos abortiuam mortuam eiecerat, viuos & incolumes recuperasset. Cum autem ad vitam essent restituti, viribus confirmati, ad tribunal spontè accesserunt, vt iterum à Præsede de fide rogarentur. Nam cum Cæsar per responsum, omnes Christi fideles tympanis torquendos esse renūciasset, eos verò qui fidem inficiarētur, in celeberrimo Lugdunensium mercatu dimittendos: Præses beatos martyres, tanquam gloriosum vniuersæ multitudini de illis spectaculum præstiturus, ad tribunal deduci iussit: & Romanos quidem municipes capitis, reliquos autem ad beatitudinem damnauit. Ibi tū Christi gloria, in his præcipue,

Attali certamen.

Respicunt qui à fide exciderant.

Constantia
eorum qui
antè defe-
cerant.
Alexandri
virt' & mar-
tyrium.

puè, qui antè fidem abnuerant, præter omnium
Gentilium opinionè, magnoperè illustrata fuit.

Cùm in quæstionem vocati fuissent, Alexan-
der quidam, genere Phryx, arte & scientia medi-
cus, doni & muneris Apostolici nequaquam ex-
pers, & omnibus eximie charus cùm astaret tri-
bunali, & nutu fratres ad fidei confessionem
hortaretur, & mente, oculisque præclarum ali-
quid parturiret, populus confessionem eorum,
qui antè inficias ierant ægrè ferens, contra Ale-
xandrum tanquam eius rei caput & auctorem,
vociferari cœpit. Vbi verò Præses cùm instaret
sciscitareturque quisnam esset, & ille intrepidè
se Christianum esse responderet. Præses in furo-
rem versus, protinus eum ad bestias condemnauit.

Attali cer-
tamen.

Igitur postero die, eandem cum Attalo dimi-
tationem Alexander ingreditur. Hi duo in am-
phitheatro, omnes machinas ad eorum crucia-
tum excogitatas tanquam præteruecti, maxi-
mumque certamen perpeffi, ad extremum gla-
dio feruntur. Alexander autem neq; ingemuit,
neque verbum quidem vllum protulit, sed
mente & cogitatione cum Deo sermones con-
tulit. Attalus verò, vbi in ferrea cathedra iam
candenti esset impositus, & eius incendio am-
bustus, quando nidor & fumus è corpore in fu-
blime ferebatur, Latino sermone multitudinem
sic affatus est; Ecce, ecce, hoc quod vos præstatis,
est homines, vorare. Nos verò neque voramus
homines; neq; aliud quicquã sceleris patramus.

Blandinæ &
Pontici pu-
eri marty-
gium.

Quibus omnibus confectis, postremo die sin-
gularium certaminum aduentante, Blandina
& adolescens Ponticus, circiter quindecim an-
nos natus (hi autem quotidie ad reliquorū sup-
plicia contemplanda introducebatur) in ampli-
theatrum

theatrum adducti, omnibus tormentorum generibus obiecti sunt. Sauebat contra illos asperè & ferociter vesana multitudo, & sine intermissione nunc hanc, nunc illum, per ipsorum deos urare impellebat. Ceterum hoc nullo modo effugere poterant. Nam Ponticus, qui ita à sorore eorum exuscitatus, ut gentes eam esse animaduertent, quæ illum cohortata fuissent, confirmasset, post omnes cruciatus, viriliter & magno animo toleratos, extremum spiritum edidit. Beata Blandina omnium postrema, tanquam nobilis & generosa mater ubi liberos animauerat ad pernam, & victores ad Christum Regem premittat, ipsa eisdem cum liberis certaminum cursum remensa, ad eisdem lætitia gestiens, ac de ipsius vitæ exitu permagno gaudio exultans properabat, non quasi ad bestias crudeliter proiecitur, sed ad cœnam sponsi amicè inuitata. Atque post verbera, post bestiarum laniatus, post sartaginis exustionem, ad extremum in rete inuoluta, variis rictibus obiectatur. Quæ cum ab animalibus diu multumque icta exagitataque fuisset, nullumque doloris sentum, propter spem qua dei promissis firmè adhaerebat, dedisset, tandem ense iugulata, gloriosissimam longi certaminis coronam promeruit. Undè gentes ipsæ patam testabantur, mulierem apud se, nunquam necatamq; acerba tormenta, tam constanter perulisse.

Verùm eorum rabies & crudelitas in Sanctos sic quidem exaturata fuit. Nam in cadaueribus martyrum, suam de integro contumeliam ac malevolentiam exercuere. Etenim corpora eorum, quos carceris pestifer odor, & cruciatus suffocauerat. canibus laceranda obijciunt; & mem-

En rarū supplicij genus, Blandinæ adhibitum.

Corpora SS. canibus obijciuntur.

364 MART. SS. MARCELLINI & PETRY
 bra, quæ nec bestia adhuc vorarant, nec ignis ab-
 sumpserat, partim minutatim dilaniata, partim
 instar carbonum ambusta, quin etiam securi per-
 cussorum capita vnâ cum corporum truncis col-
 lecta, dies complures militum excubijs insepul-
 ta custodiunt. Vndè sanè magno moerore affecti
 fumus: quòd neque nox ad hanc rem aliquid af-
 ferre præsidij, neque magna pecuniæ vis eorum
 animos flectere, neque preces vlla ex parte pla-
 care poterant. Postquàm verò sex dies còtinuos,
 sacra martyrum corpora sub dio iacuisent, ma-
 ximaque ignominia affecta fuissent: ab impijs &
 facinorosis carnificibus exusta, inque cineres re-
 dacta, in Rhodanum fluuium dispersa sunt: ne vl-
 læ illorum reliquiæ, super terram restarent. Ista
 verò eo consilio ab illis patrata sunt, quòd Deû
 se posse vincere, & illis regenerationem corpo-
 rum prorsus eripere arbitrarentur; quòd ne vlla
 quidem (sic enim dicebant) spes resurrectionis
 reliqua sit ijs, qui prompto atque alacri animo
 ad mortem properarunt.

Cineres SS.
 corporum
 in fluuium
 sparguntur.

MARTYRIVM SS. MARCELLINI ET

Vide Baron.
 Annal tom.
 2. & no. mar.
 Rom.

Petri. ex eo quod Damasus lector conscripsit, &
 postea Episcopus eorum sepulchrum nobili Epita-
 phio exornauit. Passi sunt anno Christi 302. Mar-
 celli Papæ 6. sub Diocletiano & Maximiano, an-
 no Imperij eorum 19. sub Sereno Vicario.

2. Iunij,

3. Petrus mit-
 titur in car-
 cerem.

Vigebat Romæ in Christi fideles, sæuissima
 persecutio: quando inter alios, Petrus cle-
 ricus exorcista, sæpè confessus, sæpè est
 detrusus in carcerem. Cùm autem in vinculis
 esset, Arthemius carceris custos, Paulinam fi-
 liam à dæmone lugebat arreptam. Cui Petrus;
 Si in